

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/295/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512234040
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1512234040.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Murgaša a sudcov JUDr. Branislava Krála a JUDr. Dariny Kuchtovej v Bratislave v právnej veci žalobcu: I.. U. Ď., Q. W. E.. Č.. XX, Q., zast. advokátskou kanceláriou Beňová, spol. s r. o., Blumentálska ul. č. 8, Bratislava, proti žalovanému: News and Media Holding a.s., Einsteinova 25, Bratislava, zast. SCHWARZ advokáti, s.r.o. Podbrezovská 40, Bratislava, o ochranu osobnosti, na odvolanie oboch účastníkov konania proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 26. marca 2015 č. k. 7C 238/2012- 305, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa sa v napadnutých výrokoch vo veci samej p o t v r d u j e.
Vo výroku o trovách konania sa napadnutý rozsudok m e n í t a k, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.
Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť uverejniť na strane XX na rovnakom mieste a s rovnakým typom aj veľkosťou písma ako bolo na XX. strane týždenníka U. X R. zo dňa X.XX.XXXX uverejnené ". text "Ospravedlnenie" s podtitulom s rovnakým typom aj veľkosťou písma ako bolo na XX. strane týždenníka U. X R. zo dňa X.XX.XXXX uverejnené "V. Ď. P. S. Q. G. Š. U. uverejniť:

"SPOLOČNOSŤ 7 PLUS, a.s. sa ako vydavateľ týždenníka U. X R. v týždenníku U. X R. F. Č. XX S. R. XX.XX.XXXX na titulnej strane týždenníka, v obsahu týždenníka ako aj na strane XX J. XX týždenníka neoprávneným uverejnením fotografie I.. U. Ď. neoprávnenne zasiahol do jeho osobnostných práv. Za neoprávnené uverejnenie fotografie, sa P. X U., J..P.. týmto I.. U. Ď. ospravedľuje."

Ďalej súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zdržať sa uverejňovania a rozširovania fotografie žalobcu, ktorá bola uverejnená v týždenníku U. X dní v čísle XX vydanom dňa X.XX.XXXX a povinnosť odstrániť z webovej stránky na internete <W.:/..P.U.-M..W.> článok s názvom Š. fotografiu žalobcu. Vo zvyšku súd prvého stupňa žalobu zamietá a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy právneho zastúpenia vo výške 1.666,53 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že týždenník U. X R., ktorého je žalovaný vydavateľom, uverejnil dňa X. XX. XXXX článok s titulkom "...". V ňom autorka článku popisuje spôsob štúdia žalobcu počas výkonu trestu odňatia slobody. V článku sa okrem iného uvádza, že „exposlanec za P. U. Ď. sa preslávil mnohými excesmi...čas za mrežami si niekdajší politik kráti veľmi užitočne...externe študuje právo.“ Ďalej je v článku citovaná dekanka Právnickej fakulty E. U. T. Š. L. Q. a prodekan Y. R., ktoré informujú čitateľa o tom, že žalobca si podal žiadosť o uznanie skúšky S. Q. F. Š. U., ktorej Právnická fakulta E. U. T. Š. vyhovel len čiastočne. Autorka ďalej v predmetnom článku cituje generálnu riaditeľku ZVaJS L. B., ktorá sa vyjadruje k možnostiam ďalšieho vzdelávania odsúdených v nápravnom zariadení. Záverom sa v článku uvádza, že žalobca požiadal o prerušenie štúdia, „čo môže súvisieť s

jeho presunom zo P. basy do B., kde už neboli takí naklonení jeho vzdelávaniu.“ K článku boli pripojené 4 fotografie a to fotografia žalobcu, dekanu Právnickej fakulty E. U. T. Š., budovy Právnickej fakulty F. B.Š. a budovy väznice F. P.. Žalobca tvrdil, že týmto článkom bol vykonaný neoprávnený zásah do jeho osobnostných práv, pretože boli zverejnené informácie z jeho súkromia, pričom informácie o jeho štúdiu nemajú nič spoločné s jeho verejným pôsobením v politike v predchádzajúcich rokoch. Ďalej tvrdil, že bola uverejnená jeho fotografia bez jeho súhlasu. Poukazoval tiež na to, že v článku sa ironizuje jeho osoba a čitateľovi sa podsúva, že vo výkone trestu mal neoprávnené výhody. Článok mal podľa neho za úlohu škandalizovať jeho osobu a nie informovať čitateľa. V čase uverejnenia predmetného článku ho nebolo možné považovať za osobu verejného záujmu. Z výpisu z registra trestov žalobcu súd prvého stupňa zistil, že žalobca bol rozsudkom z 15. 5. 2007 sp. zn. 4To 23/07 právoplatne odsúdený pre trestný čin podľa § 155 ods. 1a Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov so zaradením do I. NVS, ďalej bol rozsudkom z 27. 6. 2007 sp. zn. 4T 2/05 odsúdený pre trestný čin podľa § 250 ods. 1,4 Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov so zaradením do I. NVS, pričom dňa 18. 5. 2010 bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody so skúšobnou dobou 4 roky a súčasne mu bol uložený peňažný trest vo výške 1 milión Sk a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 6 rokov. Žalobca sa nachádzal vo výkone väzby od X. X. XXXX R. XX. X. XXXX v ÚVV Q., vo výkone trestu odňatia slobody bol od XX. X. XXXX R. XX. X. XXXX, pričom trest vykonával v B.I., F. W. M. U., F. Q., F. U. J. F. Š.. Z tohto skutkového stavu súd prvého stupňa vyvodil záver, že žaloba je čiastočne dôvodná. Súd prvého stupňa v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v zrušujúcom uznesení z 25.9.2014 č. k. 6Co/561/2014- 241 zaujal stanovisko, že uverejnením fotografie žalobcu došlo k neoprávnenému zásahu do jeho osobnostných práv, keďže - ako to uviedol odvolací súd - žalobca v čase zverejnenia predmetnej fotografie nebol osobou verejného záujmu a preto jeho podobizeň nemohla byť uverejnená bez jeho súhlasu. Vzhľadom na to súd prvého stupňa postupoval v zmysle § 11, § 13 ods.1 Obč. zák. a žalovanému uložil povinnosť ospravedlniť sa žalobcovi za zverejnenie jeho podobizne, ďalej žalovanému uložil povinnosť zdržať sa ďalšieho uverejňovania tejto fotografie a povinnosť odstrániť ju zo svojej webovej stránky. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že uverejnením predmetnej fotografie nebola v značnej miere znížená dôstojnosť žalobcu, resp. jeho vážnosť v spoločnosti a preto žalobcovi nevznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 13 ods. 2, 3 Obč. zák. V tejto súvislosti súd prvého stupňa poukázal na to, že predmetná podobizeň žalobcu ho zobrazuje primeraným spôsobom, neznevažuje ho a ani ho nezosmiešňuje. Poskytnutie morálnej satisfakcie vo forme ospravedlnenia je preto postačujúce. Vzhľadom na tieto závery súd prvého stupňa žalobu zamietol v časti, ktorou sa žalobca domáhal náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 30 000 eur. V súlade s právnym názorom odvolacieho súdu súd prvého stupňa dospel k záveru, že obsahom predmetného článku žalovaný nevykonal neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu. Predmetný článok informuje čitateľa o tom, že žalobca - bývalý poslanec, ktorý bol právoplatne odsúdený, počas výkonu trestu študuje na právnickej fakulte. Tieto informácie sú pravdivé a predmetný článok žalobcu nijako neznevažuje. Aj keď článok vyznieva do určitej miery sarkasticky, neobsahuje urážlivé, útočné alebo neslušné vyjadrenia. Titulok článku „L. P. U. „, Ď. si z basy odskakoval do B. študovať právo“ má väzbu na obsah predmetného článku. Podľa súdu prvého stupňa treba vychádzať z funkcie, ktorú titulok v printových médiách plní. Jeho funkciou je upútať a zaujať čitateľa. Súd prvého stupňa uzavrel, že obsahom predmetného článku nedošlo k ohrozeniu, resp. k porušeniu osobnostných práv žalobcu, keďže tento článok neobsahuje žiadne také tvrdenia, prípadne hodnotiace úsudky, ktoré by boli spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu. S poukazom na tieto závery súd prvého stupňa žalobu zamietol aj v časti, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému ospravedlniť sa mu za zásah do osobnostných práv, ktorý mal byť vykonaný predmetným článkom. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. a priznal ich náhradu žalovanému, ktorý mal v konaní neúspech iba v pomerne nepatrnej časti.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca a napadol ním výrok, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe vyhovie, resp. aby ho v napadnutej časti zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Pre prípad potvrdenia rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch žalobca navrhol, aby odvolací súd pripustil proti svojmu rozhodnutiu dovolanie. Uviedol, že nesúhlasí so závermi súdu prvého stupňa. Obsahom predmetného článku podľa neho došlo k neoprávnenému zásahu do jeho osobnostných práv a to najmä do práva na súkromie. Neoprávnený zásah do práva na súkromie nemusí podľa žalobcu vždy vyvolať zníženie vážnosti alebo dôstojnosti fyzickej osoby. Žalobca nedal žalovanému súhlas na publikovanie informácií týkajúcich sa jeho súkromia a na zverejnení týchto informácií ani nebol verejný záujem. K neoprávnenému zásahu do práva žalobcu na súkromie došlo bez ohľadu na to, či informácie v článku obsiahnuté mali alebo nemali difamačný charakter. Štúdium

žalobcu na vysokej škole je činnosťou, ktorá má čisto súkromný charakter a ktorá s jeho predošlou činnosťou poslanca a podnikateľa nesúvisí. Ďalej žalobca v odvolaní poukázal na to, že k zásahu do jeho osobnostných práv došlo v hromadnom informačnom prostriedku a tento charakter zásahu zakladá vznik ujmy v značnej miere. Preto mu mal súd prvého stupňa priznať aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Napokon žalobca v odvolaní napadol aj výrok o trovách konania, ktorý je podľa jeho názoru v rozpore s ustálenou judikatúrou (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 M Cdo 7/2010, sp. zn. 3 M Cdo 4/2009 a sp. zn. 5 Cdo 202/2009).

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie aj žalovaný a napadol ním výrok, ktorým mu bola uložená povinnosť uverejniť ospravedlnenie žalobcovi za neoprávnené zverejnenie jeho fotografie a výrok, ktorým mu bola uložená povinnosť odstrániť z webovej stránky Z..U..sk <W.:.U..sk> v článku s názvom „.. fotografiu žalobcu. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch zmenil tak, že žalobu zamietne. Namietol, že súd prvého stupňa napadnutý rozsudok nedostatočne odôvodnil. Poukázal na to, že predmetný článok má spravodajský charakter. Preto je daná spravodajská licencia na zverejnenie fotografie žalobcu v zmysle § 12 ods. 3 Obč. zák. Predmetom záujmu čitateľskej verejnosti nie je len spravodajstvo o politickom dianí, ale aj o iných veciach verejného záujmu, okrem iného aj o osudoch bývalých politikov a pod. Podľa žalobcu žalovaný je aj po skončení politického pôsobenia osobou verejného záujmu. Zverejnenie fotografie žalobcu nie je podľa žalovaného spôsobilé privodiť žalovanému žiadnu ujmu. Napokon žalovaný namietol, že súd prvého stupňa mu uložil povinnosť odstrániť z webovej stránky článok, nie len fotografiu žalobcu, pričom z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd prvého stupňa mal na mysli iba odstránenie fotografie s podobizňou žalobcu.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch, prejednal odvolania bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je vo veci samej vecne správny.

Odvolací súd v odôvodnení svojho zrušujúceho uznesenia z 25.9.2014 č. k. 6Co/561/2014-241 okrem iného uviedol: „Z judikatúry ESLP vyplýva, že privilegované postavenie z hľadiska ochrany slobody prejavu patrí novinárom a masmédiám, a to zvlášť pri informovaní o veciach verejného záujmu. Novinárom je dokonca umožnené používať určitú mieru prehánania a provokácie. V prejednávanej veci bol predmetný článok uverejnený v týždenníku U. X R.. Žalovaný ako jeho vydavateľ je teda nositeľom slobody prejavu, a preto sa na neho vzťahuje zvýšená ochrana (privilegované postavenie) poskytovaná novinárom, resp. masmédiám, ktorú treba pri rozhodovaní predmetnej veci zohľadniť.

Inkriminovaný článok sa týka žalobcu, keďže v ňom bol identifikovaný výslovným uvedením jeho mena a priezviska. V čase uverejnenia predmetného článku žalobca nebol politicky a spoločensky činný, keďže poslancom Národnej rady SR a poslancom miestneho zastupiteľstva bol v rokoch 1998 až 2002. V čase uverejnenia predmetného článku, t. j. v roku 2009, žalobca teda nemal žiadny vplyv na politické a spoločenské dianie, pretože vo verejnom živote v tom čase už nepôsobil. Okrem toho, informácie obsiahnuté v predmetnom článku nemajú žiadnu súvislosť s jeho predošlou verejnou činnosťou. Nemožno preto podľa názoru odvolacieho súdu súhlasiť so súdom prvého stupňa v tom, že by žalobca mal v čase uverejnenia inkriminovaného článku postavenie tzv. osoby verejného záujmu. Treba preto na neho hľadieť ako na súkromnú osobu, u ktorej sú hranice prípustnosti zásahov do ochrany osobnosti užšie ako v prípade osôb verejného záujmu.

V súvislosti s posudzovaním kritéria čo bolo obsahom inkriminovaného článku odvolací súd poukazuje na to, že kľúčovým poslaním tlače je predovšetkým vyhľadávať a rozširovať informácie a myšlienky o otázkach verejného záujmu, pričom je právom verejnosti takéto informácie dostať. K otázkam verejného záujmu v prvom rade patria veci súvisiace s činnosťou štátnych orgánov, ako aj osôb, ktoré ich reprezentujú, teda osôb pôsobiacich vo verejnom živote. Žalobca v čase uverejnenia predmetného článku už vo verejnom živote dávnejšie nepôsobil. Otázka jeho štúdia počas výkonu trestu odňatia slobody z tohto hľadiska nie je legitímnou témou verejného záujmu, keďže ide o vec, ktorá sa týka jeho súkromného života. Je právom žalobcu rozhodnúť podľa vlastného uváženia či a v akom rozsahu má byť táto otázka sprístupnená iným.

ESLP pri posudzovaní limitov slobody prejavu rozlišuje medzi faktami a hodnotiacimi úsudkami. Existenciu faktov možno preukázať, zatiaľ čo otázka hodnotiacich úsudkov nepripúšťa dôkazy. Aj keď hodnotiaci úsudok vzhľadom na svoj subjektívny charakter vylučuje dôkaz pravdy, musí vychádzať z dostatočného skutkového základu. Ochrana hodnotiacich úsudkov je z hľadiska slobody prejavu intenzívnejšia ako v prípade uverejnenia faktov, ktoré sa môžu neskôr ukázať ako nepravdivé. Predmetný článok obsahuje skutkové tvrdenia, ktorých pravdivosť nebola medzi účastníkmi konania sporná. Ide predovšetkým o tvrdenie, že žalobca počas výkonu trestu odňatia slobody študoval externe právo na Právnickej fakulte F. B.. Toto skutkové tvrdenie samo osebe - i keď sa týka súkromného života

žalobcu - nie je podľa názoru odvolacieho súdu spôsobilé porušiť jeho osobnostné práva. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca považuje celkové vyznenie predmetného článku za neprípustné, resp. vychádza z toho, že účelom článku bola jeho škandalizácia bez snahy priniesť čitateľom relevantnú informáciu. Odvolací súd sa s týmto názorom žalobcu nestotožňuje. Výrazy použité v článku ako „svojrážny poslanec“, „priam nám vyrazilo dych“, „došlo k zásadnému zvratu“, „nespokojný“, „vyskočilo ďalšie prekvapenie“, „bude múdrejší“, „po skončení prednášok a konzultácií sa vracia do objektu obohnaného vysokánskym múrom a so zamrežovanými oblokmi“ majú totiž svoj faktický základ, dokresľujú jednotlivé skutkové okolnosti a nevybočujú z medzí slušnosti. Napr. výraz „priam nám vyrazilo dych“ je citáciou prodekanke Právnickej fakulty F. B. ako jej reakcia na to, že fakultu navštevuje odsúdený, výraz „nespokojný“ súvisí s tým, že žalobca nebol spokojný s rozhodnutím B. právnickej fakulty, ktorá mu neuznala všetky skúšky, ktoré urobil na Q. F. Š. práva a proti tomuto rozhodnutiu podal sťažnosť, výraz „došlo k zásadnému zvratu“ súvisí s tým že žalobca požiadal o prerušenie štúdia, výraz „vyskočilo aj ďalšie prekvapenie“ je v článku použitý v súvislosti s tým, že po prijatí žalobcu na Právnickú fakultu F. B. vysvitlo, že v minulosti študoval na súkromnej Q. F. Š. U., výraz „po skončení prednášok a konzultácií sa vracia do objektu obohnaného vysokánskym múrom a so zamrežovanými oblokmi“ má svoj základ vo fakte, že žalobca študoval vysokú školu počas výkonu trestu odňatia slobody. Samotný článok síce vyznieva do určitej miery sarkasticky, nie však zákerne a neobsahuje urážlivé, útočné alebo neslušné vyjadrenia. Titulok článku „Q. L. s podtitulkom „V. Ď. si z basy odsakoval do B. študovať právo“ má väzbu na vecný obsah predmetného článku. Treba pritom vychádzať z funkcie, ktorú titulok v printových médiách plní. Jeho funkciou je upútať a zaujať čitateľa k tomu, aby si článok prečítal. Vzhľadom na to možno akceptovať a tolerovať, ak sa v titulku objavujú expresívnejšie, provokujúce alebo zveličujúce vyjadrovacie prostriedky, a to zvlášť vtedy, ak ide o médium bulvárneho typu, ku ktorým týždenník U. X dní možno zaradiť.

Právo na ochranu osobnosti zahŕňa i právo na podobu. Ide tu o zachytenie vlastnej podoby fyzickej osoby všeobecne identifikovateľným a tým rozpoznateľným zobrazením. Zákonná licencia v zmysle § 12 ods. 3 Obč. zák. (tzv. spravodajská alebo reportážna licencia) je taxatívne obmedzená iba na tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo spočívajúce v informovaní verejnosti o veciach oprávneného verejného záujmu vrátane ich kritického hodnotenia. Predmetný článok podľa názoru odvolacieho súdu nemožno zahrnúť pod spravodajstvo vo vyššie uvedenom zmysle a preto sa na fotografiu žalobcu uverejnenú v predmetnom vydaní týždenníka U. X dní ust. § 12 ods. 3 Obč. zák. nevzťahuje. Žalovaný preto mohol použiť fotografiu žalobcu iba s jeho súhlasom, ktorý nemal. Zverejnením tejto fotografie preto žalovaný neoprávnené zasiahol do osobnostných práv žalobcu.

Možno teda zhrnúť, že obsahom predmetného článku nedošlo k ohrozeniu, resp. k porušeniu osobnostných práv žalobcu. Napriek tomu odvolací súd nemohol napadnutý rozsudok potvrdiť. Odvolací súd totiž odôvodnil svoje rozhodnutie po právnej stránke odlišne od súdu prvého stupňa. V prípade potvrdenia napadnutého rozsudku by tak odvolací súd žalobcovi odňal možnosť vyjadriť sa k právnomu posúdeniu, na ktorom odvolací súd založil svoje rozhodnutie. To sa však netýka rozhodnutia súdu prvého stupňa pokiaľ ide o jeho názor, že zverejnením fotografie žalobcu nedošlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu. Tento názor súdu prvého stupňa - ako je to uvedené vyššie - totiž podľa názoru odvolacieho súdu nie je správny.“

Odvolací súd nevidí dôvod na zmenu tohto svojho právneho názoru, ktorým sa súd prvého stupňa dôsledne riadil. K odvolacej argumentácii žalobcu treba uviesť, že je síce pravdou, že je jeho súkromnou záležitosťou, akú vysokú školu študuje, ale na druhej strane - i keď nie je osobou verejného záujmu - jeho poslanceká minulosť, skutočnosť, že bol vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu a skutočnosť, že práve počas výkonu trestu odňatia slobody študoval externe právo, upútava verejnú pozornosť a ide teda o verejnú záležitosť, ktorá môže byť aj verejne posudzovaná.

K odvolacej argumentácii žalovaného odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa sa riadil právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v spomenutom zrušujúcom uznesení, v ktorom odvolací súd vysvetlil, že predmetný článok nespadá pod tzv. spravodajskú alebo reportážnu licenciu v zmysle § 12 ods. 3 Obč. zák., keďže ho vzhľadom na jeho obsah nemožno zahrnúť pod spravodajstvo v zmysle tohto zákonného ustanovenia. So žalovaným treba súhlasiť v tom, že výrok rozsudku súdu prvého stupňa vyznieva tak, ako keby ním bola žalovanému uložená povinnosť odstrániť z jeho webovej stránky celý článok s titulkom „“. Tento výrok však treba vykladať v súlade s odôvodnením napadnutého rozsudku, v ktorom sa celkom jednoznačne uvádza, že žalovanému bola uložená povinnosť odstrániť z webovej stránky iba fotografiu žalovaného (viď str. 9 prvý odsek odôvodnenia napadnutého rozsudku). Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol všetky skutočnosti relevantné z hľadiska § 157 ods. 2 O.s.p. Nie je preto opodstatnená odvolacia námietka žalovaného, že súd prvého stupňa napadnutý rozsudok nedostatočne odôvodnil.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods.1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa vo všetkých napadnutých výrokoch vo veci samej. Jediný výrok rozsudku súdu prvého stupňa vo veci samej, ktorý nebol napadnutý odvolaním, je výrok, ktorým súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zdržať sa uverejňovania a rozširovania fotografie žalobcu, ktorá bola uverejnená v týždenníku U. X R. F. Č. XX F. R. X. XX. XXXX.

Vzhľadom na rozsiahlu judikatúru vo veciach ochrany osobnosti nie je možné rozsudok odvolacieho súdu považovať za rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Preto odvolací súd dovolanie proti svojmu rozsudku nepripustil.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade trov prvostupňového konania, odvolací súd je toho názoru, že nemožno vychádzať z toho, že žalovaný mal v konaní neúspech iba v pomerne nepatrnej časti. V konaní totiž bol preukázaný neoprávnený zásah do osobnostných práv žalobcu uverejnením fotografie s jeho podobizňou a na druhej strane nebol preukázaný zásah do jeho osobnostných práv obsahom predmetného článku. Treba preto vychádzať z toho, že každý z účastníkov konania mal vo veci čiastočný úspech a neúspech.

Z týchto dôvodov odvolací súd zmenil podľa § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 224 ods.1 O.s.p. a ich náhradu účastníkom konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.